

ALUMNIHAASTATTELU – Petra Kauppila (Outokumpu, Riveria)

1. Milloin valmistuit NTO:sta (ts. lopetit opinnot)? Kerro halutessasi opinnoistasi tarkemmin (esim. lajit, vuosimäärät, opettajat, päättötyö).

Tanssin NTO:lla viitisentoista vuotta, vuoteen 2015 asti, vaikka lopputyöni ”Perille” tein jo vuonna 2014. Tanssin pitkään kevyesti harrastellen kerran viikossa nykytanssitunneilla, enkä ollut erityisen hyvä. Pikkuhiljaa tuntimäärät ja lajit lisääntyivät ja lähtiessäni lukkarissa olikin joka päivälle jotain: jazz, street, show ja baletti.

Muistan vieläkin sen Neea Koskisen nykytanssitunnin (taisi olla keväällä 2011), jolloin suhteeni tanssiin muuttui. Siihen asti olin oppinut kuuliaisesti ilmestymään paikalle aina sovittuun aikaan ja kopioimaan opettajien liikkeitä, mutta ensi kertaa päästiin roiskimaan ilman huolta siitä, onko varpaat juuri oikeassa asennossa tai aksentit määrätyllä iskulla. Ensi kertaa tein liikkeellä jotain henkilökohtaista ja omaa. Biisi oli The Prodigyn Hotride.

Opettajia oli NTO:n aikana useita, ja olen edelleen kiitollinen siitä henkilökohtaisesta tuesta, mitä siinä yhteisössä sain kehityksessäni niin tanssijana kuin ihmisenäkin! Saleilla, sohvilla ja kahviloissa itkettiin ja naurettiin, parannettiin maailmaa ja mietittiin tulevaisuutta. Pariin kertaan passitettiin kotiin lepäämään tai iskettiin banaani käteen, kun ei itse tajuttu höllätä!

2. Minne pääsit opiskelemaan, millä vuosikursilla olet tai milloin valmistuit, ja mikä on nimikkeesi valmistuessasi?

Vuosina 2015–2017 opiskelin PKKY Ammattiopisto Outokummun tanssinkoulutuksella tanssijan tutkinnon. (nykyinen Riveria)

3. Kerro jotain silloisesta hakuprosessista kouluusi. Miltä tuntui ajatus kotoa lähtemisestä?

Lukion kävin Vaskivuoren tanssilukiossa. Jo sinne hakeminen oli pelottavaa, enkä todellakaan ajatellut olevani tarpeeksi hyvä päästäkseni sisään. Olin harrastanut balettia vasta vuoden ja olin kovin vakuuttunut, etten sen takia voisi ikinä edetä tanssissa tämän pidemmälle. Toisin kävi ja elämä oli kolme vuotta aikamoista juoksemista musikaaliharjoitusten ja NTO:n tuntien välillä.

Lukion jälkeen en taaskaan ajatellut olevani kyllin hyvä voidakseni opiskella tanssia, saati sitten tanssijaksi. Haaveilin kuitenkin tanssinopettajan urasta ja kävin pääsykokeissa Kuopion Savonia-amk:ssa ja jotenkin puolivahingossa myös Outokummussa. Kävi kuitenkin niin, että päädyin Savonian sijaan Outokummun tanssinkoulutukseen! Silloin mietin kulmat kurtussa viikkoja, lähdenkö Outokumpuun vai haenko Karjaalle Västra Nylands Folkhögskolaniin vuoden opistoon treenaamaan Savonian seuraavaa hakua varten.

4. Kerro opiskelupaikkasi parhaat puolet – mitä olet saanut?

Outokummusta valmistuu vahvoja tekijöitä, joilla on eväät luoda itselleen työtä ja pysyä työkykyisinä vanhuuteensa asti. Siellä saa tilaa ja tukea oman polkunsa rakentamiseen. Opiskelijat tulevat aivan eri lähtökohdista ja jatkavat kukin omiin suuntiinsa, kuitenkin vahvasti yhteiseen

kollegiaaliseen verkkoonsa kytkeytyneinä. Minun kanssani tanssia opiskeli esimerkiksi arkeologi, teologi, teekkari, psykologi ja sairaanhoitaja!

Oman taustani vastakohtaksi Outokummussa opin hurjasti liiketutkimuksen ja autenttisen liikkeen painotuksesta. Oman kehon, liikkeen, ajattelun, kiinnostuksen ja työskentelyn tutkailu ilman selvää jakoa oikeaan ja väärään, mutta kuitenkin koko ajan jotenkin aktiivisesti kehittyen oli aluksi vaikeaa, vierasta ja turhauttavaa, mutta nyt jo oma kotipesä.

Opintojen aikana on mahdollisuuksia vaikka mihin! Itse esimerkiksi olin reilun kahden vuoteni aikana esiintymässä Hammerfestissä ja Berliinissä, vaihdossa Tukholmassa ja vielä työssä oppimassa Joensuun kaupunginteatterilla sekä Gruppen Fyran Kaktus-tanssifestareilla.

Outokummussa opin tanssin harrastajasta ja ammattilaiseksi. Kaikin puolin.

5. Mitkä ovat tulevaisuudensuunnitelmasi (valmistumisesi jälkeen)?

Reilun vuoden vapaalla kentällä toimineena olen huomannut vakiovastaukseksi kaikkiin tulevaisuutta huomista pidemmälle koskeviin kysymyksiin muodostuneen: "Ei voi kyllä yhtään tietää!". Vuoden olen asunut Joensuussa esiintyen, opettaen, tapahtumia tuottaen ja rakennetta itäsuomalaiselle tanssin kentälle monin eri tavoin kyhäillen. Näin ajattelin jatkaa, mutta ei voi kyllä yhtään tietää!

Sen tiedän, että nyt en pariin vuoteen hae kouluihin, vaikka haluankin tulevaisuudessa vielä jotain opiskella. Ensin haluan selvittää, mitä kummaa tarkoittaa tehdä tätä työkseen. Mitä tämä käytännössä vaatii? Onko minusta siihen? Haluanko elää näin? Jos (ja kun) jatkan opintoja tanssin saralla, haluan todella tietää mitä valitsen.

6. Kenelle suosittelisit opintojasi?

Outokummun sekalaista sakkia yhdistää vuodesta toiseen suunnaton kiinnostus kehoon ja liikkeeseen, kiinnostus tutkimiseen, etsimiseen. On kovin vaikeaa miettiä, kenelle erityisesti opinnot sopisivat. Ehkä Outokummussa opiskeleminen vaatii halua oppia epävarmuuden sietämistä ja vastaamattomien kysymysten kanssa olemista.

7. Terveisesi NTO:n oppilaille, jotka harkitsevat tanssia ammattina tai sivuammattina?

Älkää aliarvioiko itseänne! Loppujen lopuksi tällä alalla kyse ei todellakaan ole siitä, kuka tekee siisteimmän triplapiruetin!

Toki ihan relevantti kysymys miettiä etukäteen on, haluatko tehdä harrastuksesta työn? Silloin ehkä menetät tanssimisen helppona ja kivana tapana viettää aikaa, nähdä kavereita ja ladata akkuja. Toki on se sitäkin, vaikka työkseen tekeekin, mutta rakkaan Outokummun opettajani Katariinan sanoin: "Välillä työ tuntuu työltä". Tässä vaiheessa ei enää riitä, että tykkää käydä tunneilla. Ja niin sen kuuluukin olla.

Kannan vielä paljon NTO:n perintöä niin kehossani kuin työmoraalissanikin ja voin sanoa, että halutessaan sieltä oppimilla taidoilla pääsee kyllä pitkälle! Tsemppiä!